EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.12.2021
COM(2021) 793 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om gennemførelsen af direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner

1 Indledning

Direktivet om industrielle emissioner[1] er EU's primære retlige instrument til regulering af emissioner fra ca. 52 000 agroindustrielle anlæg i hele EU. Disse omfatter bl.a.: kraftværker, raffinaderier, produktion af stål, ikkejernholdige metaller, cement, kalk, glas, kemikalier, papirmasse og papir, føde- og drikkevarer, affaldsbehandling og forbrænding og intensivt opdræt af fjerkræ eller svin. Formålet er at opnå betydelige fordele for miljøet og menneskers sundhed, navnlig gennem obligatorisk anvendelse af bedste tilgængelige teknikker (BAT). Sektorer inden for direktivet om industrielle emissioners anvendelsesområde tegner sig for en betydelig andel af emissionerne til luft og vand samt til produktion af affald fra andre husholdninger i Europa. Det anslås[2], at de bidrager med ca. 23 % i masse af EU's samlede emissioner til luft og ca. 40 % af EU's samlede drivhusgasemissioner[3].

Hvad angår emissioner til vand, så er situationen mindre klar — de anslås at udgøre 20-40 % af emissionerne af tungmetaller og 30-60 % af andre forurenende stoffer end næringsstoffer og organisk kulstof.

BAT-referencedokumenter (BREF-dokumenter) udarbejdes af Det Europæiske Kontor for Integreret Forebyggelse og Bekæmpelse af Forurening (EIPPCB) under Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter. Udviklingen af BREF-dokumenter indebærer en intens deltagelse af interessenter i en evidensbaseret, datadrevet proces. BREF-dokumenter indeholder BAT-konklusioner, som får retskraft ved deres vedtagelse i Kommissionens gennemførelsesafgørelser. BAT-konklusioner udgør BAT-rammen for en given agroindustrisektor, og de kompetente myndigheder skal anvende disse som reference ved fastsættelsen af godkendelsesvilkårene.

I henhold til artikel 73 i direktivet om industrielle emissioner skal Kommissionen forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om den indledende gennemførelsesfase senest den 7. januar 2016 og derefter hvert tredje år. Rapporten om den indledende fase af gennemførelsen blev offentliggjort i 2017[4]. Denne rapport opsummerer de data, der er indsamlet fra medlemsstaterne i gennemførelsesperioden 2013-2018, og faktorerne i både de fremskridt, der er gjort, siden indberetningssystemet blev forbedret i 2018 (se afsnit) 2), og evalueringen i 2020 af direktivet om industrielle emissioner (se afsnit) 5). Denne rapport skitserer også andre foranstaltninger på EU-plan, der gennemføres for at støtte gennemførelsen af direktivet om industrielle emissioner.

---

1 Direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

2 Industriens bidrag til forurenende emissioner til luft og vand (https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/c4bb7fee-46df-4f96-b015-977f1cca2093/details).

3 Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2020) 181 final.

4 Rapport fra Europa-Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af direktiv 2010/75/EU (COM(2017) 727 final).

I sin meddelelse om den europæiske grønne pagt[5] bebudede Kommissionen en revision af EU's foranstaltninger til bekæmpelse af forurening fra store industrianlæg som en af grundpillerne i Kommissionens handlingsplan for nulforurening[6], der også har til formål at sikre overensstemmelse med politikkerne vedrørende klima, energi og cirkulær økonomi.

I september 2020 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument om evalueringen af direktivet om industrielle emissioner, som indeholdt en omfattende vurdering af dets gennemførelse og funktion. Som opfølgning på evalueringens konklusioner indledte Kommissionen arbejdet med at revidere direktivet om industrielle emissioner. Den lovgivningsmæssige revisionspakke er planlagt til første kvartal af 2022. Kommissionen har offentliggjort en indledende konsekvensanalyse og har gennemført offentlige høringer og høringer af interessenter[7]. I denne forbindelse ser denne rapport også fremad og indeholder nyttige konklusioner med henblik på revisionen af direktivet om industrielle emissioner.

2 Indberetning fra medlemsstaterne

I henhold til artikel 72 i direktivet om industrielle emissioner skal medlemsstaterne indberette oplysninger til Kommissionen om deres gennemførelse af direktivet om industrielle emissioner samt detaljerede årlige oplysninger om store fyringsanlæg.

I Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/795/EU[8] beskrives den type oplysninger, som medlemsstaterne skulle indberette til Kommissionen for gennemførelsesperioden 2013-2016.

På grundlag af de indhøstede erfaringer styrede den nyere gennemførelsesafgørelse 2018/1135/EU[9] fra Kommissionen en betydelig udvikling i indberetningsprocessen, som nu sker årligt (i stedet for hvert tredje år) med anvendelse af et elektronisk værktøj (EU-registret over industrianlæg[10]), som Kommissionen stiller til rådighed for alle medlemsstaterne. Selv om medlemsstaternes indberetning støder på nogle indledende problemer, er den nu langt mere systematisk og harmoniseret.

---

5 COM(2019) 640 final.

6 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

7 https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/evaluation.htm.

8 Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 12. december 2012 om den type informationer, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne, samt i hvilken form og med hvilke tidsintervaller det skal ske i forbindelse med indberetning om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (EUT L 349 af 19.12.2012).

9 Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1135 af 10. august 2018 om den type informationer, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne, samt i hvilken form og med hvilke tidsintervaller det skal ske i forbindelse med indberetning om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (EUT L 205 af 14.8.2018).

10 I det følgende benævnt EU-registret, der er tilgængeligt via portalen for industrielle emissioner (https://industry.eea.europa.eu/).

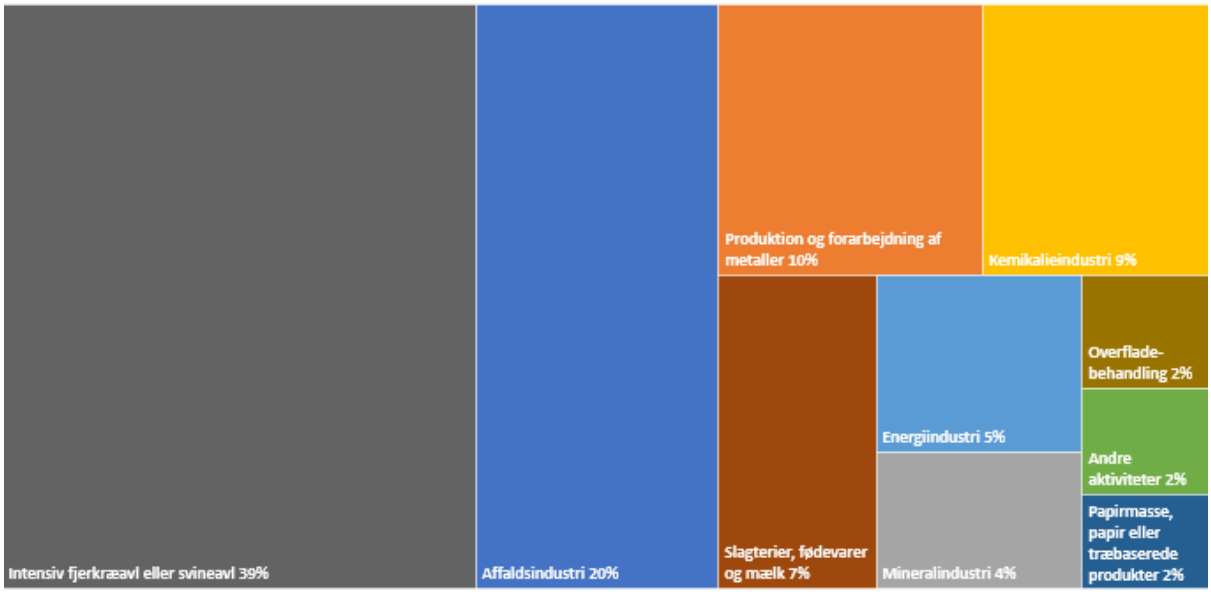
Medlemsstaternes rapporter under begge indberetningsordninger (perioderne 2013-2016 og 2017-2018[11],[12]) er blevet vurderet, og resuméer af disse vurderinger er tilgængelige online[13].

3 Gennemførelse af direktivet om industrielle emissioner[14]

Antal anlæg

For 2018 blev der indberettet oplysninger om 51 917 anlæg, hvilket viser en stigning på 9 % i antallet af anlæg siden 2015.

Det største antal anlæg indberettes for intensiv fjerkræavl eller svineavl — 39 % af alle anlæg. Den relative andel af forskellige sektorer i direktivet om industrielle emissioner fremgår af figur 1.

Figur 1 — Sektorandele for anlæg, der er dækket af direktivet om industrielle anlæg i 2018[15]

Udstedelse af godkendelser

I henhold til artikel 4 i direktivet om industrielle emissioner må ingen anlæg, der er omfattet af direktivet, drives uden godkendelse.

---

11 Slovakiet rapporterede ikke for årene 2017-2018.

12 Selv om Det Forenede Kongerige var en medlemsstat i 2017-2018, er det ikke medtaget i analysen for denne periode.

13 CIRCABC>environment>IED>Library>Studies> 2019 — IED Implementation Report 2013 — 2016 og CIRCABC>environment>IED>Library>Studies> 2021 — IED Implementation Reports for 2017 and 2018.

14 Oplysningerne i dette afsnit omfatter ikke Det Forenede Kongeriges indberetning.

15 Kilde: Assessment and summary of Member States' reports under Commission Implementing Decision 2018/1135/EU, RICARDO, 2021.

I 2018 blev 87 % af de operationelle anlæg indberettet som værende i besiddelse af en godkendelse, men der er stadig en række anlæg, der angiveligt ikke er godkendt — navnlig dem, der er aktive i affaldsindustrien (17 % af de operationelle anlæg i industrien) og kemikalieindustrien (16 % af de operationelle anlæg i industrien). Det største antal anlæg uden godkendelse blev indberettet for anlæg i sektoren for intensiv fjerkræavl eller svineavl (2 685 anlæg, svarende til 14 % af de operationelle anlæg). Syv medlemsstater indberettede tilfælde af anlæg uden godkendelse, hovedsagelig i Danmark, Tyskland, Grækenland og Spanien. Det er imidlertid ikke klart, om denne situation omhandler manglende godkendelse eller fejlindberetning. F.eks. skal medlemsstaterne fra 2018 i tilfælde af manglende godkendelse beskrive, hvilke håndhævelsesforanstaltninger der er truffet over for den pågældende anlægsoperatør (og indberette dette til EU-registret). Ikke desto mindre er antallet af anlæg uden godkendelse større end antallet af sager om håndhævelsesforanstaltninger, der er indberettet til EU-registret, hvilket viser, at der er behov for yderligere præcisering (se afsnit 6).

Emissionsgrænseværdier

I henhold til artikel 15, stk. 3, i direktivet om industrielle emissioner skal de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsesvilkårene, sikre, at emissionerne under normale driftsvilkår ikke ligger over de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik (BAT-AEL'er), jf. Kommissionens relevante gennemførelsesafgørelse.

Frankrig, Tyskland, Italien og Sverige indberettede i alt 22 tilfælde, hvor emissionsgrænseværdierne i godkendelsesvilkårene er strengere end BAT-AEL-intervallet. Af dem er det værd at bemærke, at strengere godkendelsesbetingelser i højere grad blev indberettet i henhold til artikel 14, stk. 4, i direktivet om industrielle emissioner (for at opnå større emissionsreduktioner end dem, der kan opnås ved anvendelse af BAT i de vedtagne BAT-konklusioner) i 16 tilfælde og i henhold til artikel 18 (for at opfylde miljøkvalitetskravene for luft og vand) i fem tilfælde. I ét tilfælde, som Tyskland har indberettet, blev der fastsat strengere godkendelsesbetingelser i overensstemmelse med både artikel 14, stk. 4, og artikel 18 i direktivet om industrielle emissioner. Der er oftest fastsat strengere godkendelsesvilkår for anlæg i glasindustrien. Dette kan dog kun afspejle, at BAT-konklusionerne for denne sektor var blandt de første, der blev vedtaget i henhold til direktivet om industrielle emissioner, og at der siden da er sket teknologiske fremskridt inden for emissionsreduktionsteknikker.

Dispensationer i henhold til artikel 15, stk. 4

I henhold til artikel 15, stk. 4, i direktivet om industrielle emissioner kan den kompetente myndighed i særlige tilfælde dispensere og fastsætte mindre strenge grænseværdier end dem, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelser. En sådan dispensation kan gives, hvis opnåelsen af emissionsniveauer inden for BAT-AEL'erne vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger sammenlignet med miljøfordelene.

På grundlag af de indberettede data er der givet i alt 133 dispensationer med hensyn til BAT-konklusioner, der gælder for 98 anlæg, som er i drift i 15 medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Irland, Italien, Portugal, Rumænien, Spanien og Sverige), og Sverige, Tjekkiet og Italien har givet det største antal. Det største antal dispensationer er blevet givet til anlæg, der er omfattet af BAT-konklusionerne for fremstilling af glas, efterfulgt af anlæg, hvor BAT-konklusionerne for fremstilling af papirmasse, papir og pap finder anvendelse. Der er givet flere dispensationer for emissioner til luft (for 59 BAT-AEL'er ud af de samlede 811 BAT-AEL'er i BAT-konklusionerne) end for emissioner til vand (for 24 BAT-AEL'er ud af de samlede 252 BAT-AEL'er i BAT-konklusionerne).

Den længste dispensation vedrørte BAT-konklusionerne for fremstilling af glas (op til 202 måneder i ét tilfælde indberettet af Den Tjekkiske Republik). Der er givet 22 dispensationer på ubestemt tid. Langvarige eller tidsubegrænsede dispensationer er ikke i modstrid med den relevante bestemmelse i direktivet om industrielle emissioner, som ikke fastsætter en eksplicit tidsfrist, men de er ved at blive undersøgt i forbindelse med en igangværende revision af direktivet om industrielle emissioner.

Basistilstandsrapport

I henhold til artikel 22, stk. 2, i direktivet om industrielle emissioner skal der, hvis aktiviteten omfatter brug, fremstilling eller frigivelse af farlige stoffer, og under hensyntagen til visse omstændigheder indsendes en basistilstandsrapport for at fastslå tilstanden af jordbund og grundvand på anlægsområdet[16].

Kun seks medlemsstater (Cypern, Estland, Finland, Ungarn, Rumænien og Slovenien) indberettede, at alle de påkrævede basistilstandsrapporter var blevet indsendt. For de resterende medlemsstater er der konstateret tilfælde, hvor basistilstandsrapporterne var påkrævet i henhold til artikel 22, stk. 2, i direktivet om industrielle emissioner, men ikke var blevet indsendt. Dette er navnlig et problem for anlæg i Østrig, Danmark, Frankrig, Tyskland, Italien, Nederlandene, Polen, Portugal og Sverige.

I gennemsnit er 57 % af de krævede basistilstandsrapporter blevet indsendt til tiden. For anlæg, hvor BAT-konklusionerne for garvning af huder og skind finder anvendelse, er der kun indberettet 14 % (fire ud af 28 krævede rapporter) som indsendt. Dette tyder på, at der kan være et gennemførelses- eller overholdelsesproblem for denne bestemte industrielle aktivitet. Overordnet set synes gennemførelsen og overholdelsen af dette aspekt at være en udfordring for medlemsstaterne på tværs af alle industrier.

Håndhævelsesforanstaltninger iværksat

[16] Basistilstandsrapporten skal indsendes, inden anlæggets drift påbegyndes, eller før anlæggets godkendelse opdateres første gang efter den 7. januar 2013.

I henhold til artikel 8, stk. 1, i direktivet om industrielle emissioner skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at godkendelsesvilkårene overholdes.

Seks medlemsstater indberettede håndhævelsesforanstaltninger (Kroatien, Cypern, Tyskland, Italien, Polen og Spanien). De fleste medlemsstater har indberettet mellem ét og 11 tilfælde af håndhævelsesforanstaltninger. De typer af håndhævelsesforanstaltninger, der indberettes, er hovedsagelig retssager.

Inspektioner på anlægsområdet

I henhold til artikel 23 i direktivet om industrielle emissioner skal medlemsstaterne oprette et system for miljøinspektion af anlæg, der er dækket af direktivet om industrielle emissioner.

Hyppigheden af inspektionerne på anlægsområdet skal være baseret på en systematisk bedømmelse af de relevante risici og skal finde sted mindst én gang om året for anlæg, der er forbundet med størst risiko, og hvert tredje år for anlæg, der er forbundet med mindst risiko.

I gennemsnit for hele EU har medlemsstaterne indberettet, at der er gennemført anlægsbesøg på 49 % af anlæggene i løbet af hvert indberetningsår. Ifølge indberetningen er der imidlertid i Frankrig, Grækenland, Nederlandene, Portugal og Spanien foretaget anlægsbesøg på mindre end 25 % af anlæggene. Det er ikke muligt ud fra disse oplysninger at konkludere, om alle anlæg er blevet inspiceret rettidigt eller ej, af to grunde:

- Forpligtelsen til at indberette hyppigheden af inspektioner på anlægsområdet i EU-registret begyndte først i perioden 2017-2018, og oplysningerne er endnu ikke tilgængelige for en tilstrækkelig tidsperiode.
- Der findes ingen oplysninger i EU-registret om, hvorvidt inspektioner på et anlægsområde skal udføres oftere end hvert tredje år i forhold til dets miljørisikoniveau.

Store fyringsanlæg

Der er indberettet 3 162 store fyringsanlæg i EU-registret i 2018. Størstedelen har en samlet nominel indfyret termisk effekt på mellem 50 og 300 MW. Det største antal store fyringsanlæg opererer i Tyskland (534 i 2018). Syv andre medlemsstater indberettede over 100 store fyringsanlæg (Finland, Frankrig, Italien, Nederlandene, Polen, Spanien og Sverige). 19 medlemsstater har indberettet færre end 100 store fyringsanlæg.

Store fyringsanlæg kan indrømmes tidsbegrænsede undtagelser fra at opfylde de emissionsgrænseværdier, der er foreskrevet i bilag V til direktivet om industrielle emissioner i medfør af artikel 31-35. Relativt små andele af de store fyringsanlæg er blevet givet disse dispensationer (se tabel 1).

Tabel 1 — Antal dispensationer givet til store fyringsanlæg pr. 2018[17]

Dispensationstype for store fyringsanlæg	**Antal store fyringsanlæg, der er omfattet af dispensationer fra 2018**
Artikel 31 — Anvendelse af minimumsafsvovlingssatser i stedet for eksponeringsgrænseværdierne for SO_2	16
Artikel 32 — Anlæg, der indgår i de nationale overgangsplaner, er underlagt et samlet emissionsloft, der falder lineært mellem 2016 og midten af 2020	234
Artikel 33 — Undtagelse for at tage hensyn til anlæggenes begrænsede levetid og i forbindelse med højst 17 500 driftstimer indtil senest den 31. december 2023	117
Artikel 34 — Små isolerede systemer	22
Artikel 35 — Fjernvarmeanlæg	217

Affaldsforbrændingsanlæg

I 2018 blev 750 affaldsforbrændingsanlæg inden for anvendelsesområdet af direktivet om industrielle emissioner med en samlet nominel kapacitet på over 2 ton/time indberettet til EU-registret. Det største antal af sådanne anlæg blev indberettet af Frankrig (179), Tyskland (149) og Sverige (117). I EU som helhed er størstedelen affaldsforbrændingsanlæg snarere end affaldsmedforbrændingsanlæg. Dette skyldes det meget store antal affaldsforbrændingsanlæg i Frankrig og Tyskland, mens de fleste andre medlemsstater hovedsagelig har affaldsmedforbrændingsanlæg, men i relativt mindre antal. Den største andel af anlæggene har en kapacitet på mellem 2 og 25 ton/time.

Anlæg, der anvender organiske opløsningsmidler

I 2018 er der rapporteret om 26 022 anlæg, der anvender organiske opløsningsmidler og er omfattet af kapitel V i direktivet om industrielle emissioner. Af disse anvender en lille andel (3 570, der tegner sig for 14 % af det samlede beløb) reduktionsprogrammet i henhold til artikel 59, stk. 1, litra b), i direktivet om industrielle emissioner, og en endnu mindre andel (77 anlæg, der tegner sig for 0,3 % af det samlede antal anlæg) er givet dispensation i henhold til artikel 59 for at tillade anlæg at overskride grænseværdierne.

Offentlig adgang til oplysninger

I henhold til artikel 24 i direktivet om industrielle emissioner skal godkendelserne og resultaterne af overvågningen af emissionerne gøres offentligt tilgængelige. Rapporterne om

[17] Kilde: *Assessment and summary of Member States' reports under Commission Implementing Decision 2018/1135/EU*, RICARDO, 2021.

inspektioner på anlægsområdet skal ligeledes gøres offentligt tilgængelige (artikel 23, stk. 6, i direktivet om industrielle emissioner).

Med hensyn til offentlig adgang til sådan dokumentation (artikel 24 i direktivet om industrielle emissioner) er der centrale registre over tilladelser til rådighed på nationalt plan i 20 medlemsstater og på regionalt plan i fem medlemsstater (Belgien, Tyskland, Nederlandene, Polen og Spanien). I sådanne tilfælde findes der imidlertid ikke registre for alle regioner. Desuden påvirkes adgangen til og læsbarheden af sådan dokumentation undertiden negativt af dets format samt af multiplikation af godkendelser og relaterede dokumenter, der er tilgængelige for hvert anlæg.

For inspektioner på anlægsområdet er de tilgængelige oplysninger ofte begrænsede. Brugen af centrale registre for godkendelser til at offentliggøre rapporter om inspektioner på anlægsområdet (Østrig, Bulgarien, Tjekkiet og Danmark) gør det lettere at få adgang til dem, og det samme gælder anvendelsen af en fælles indberetningsskabelon (Østrig, Den Tjekkiske Republik, Rumænien og visse regioner i Spanien).

For emissionsovervågningsdata er det omfang, i hvilket data stilles til rådighed for alle anlæg, begrænset. I nogle få tilfælde er der oprettet databaser, som giver adgang til dataene, mens oplysningerne i de fleste tilfælde er tilgængelige via årsrapporter.

4 Aktioner på EU-plan

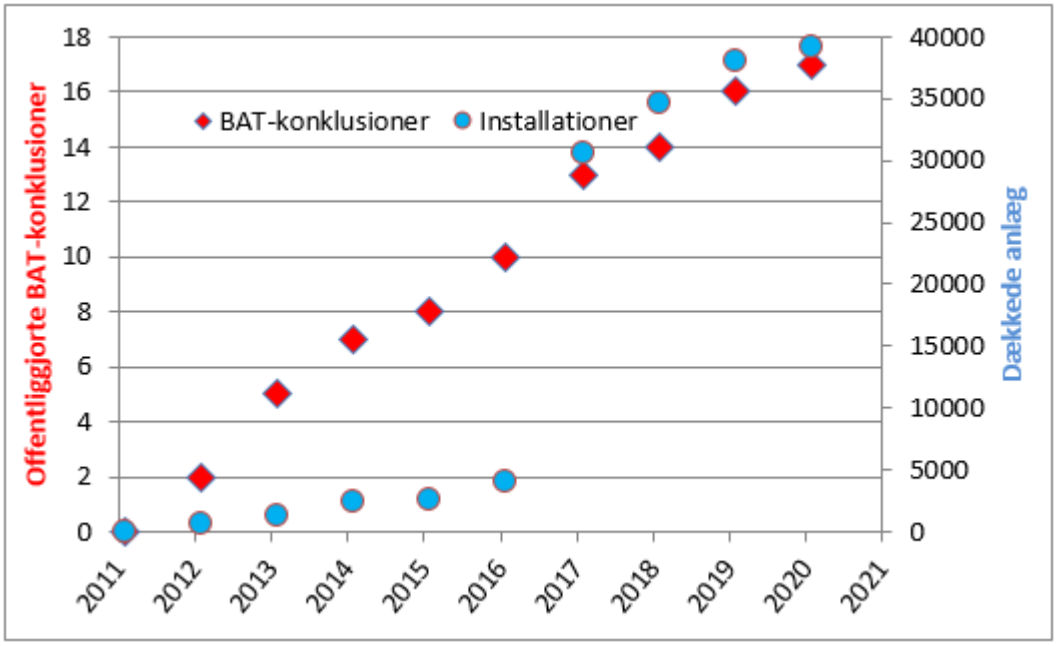
På EU-plan har Kommissionen gennemført forskellige foranstaltninger for at støtte gennemførelsen af direktivet om industrielle emissioner.

BAT-konklusioner

Alle anlæg, der er omfattet af kapitel II i direktivet om industrielle emissioner, er forpligtet til at anvende BAT i henhold til artikel 11, litra b), i direktivet om industrielle emissioner. På tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport er der offentliggjort 17 BAT-konklusioner for forskellige industrisektorer som gennemførelsesafgørelser i Den Europæiske Unions Tidende[18].

Figur 2 nedenfor indeholder en oversigt over det samlede antal BAT-konklusioner, der er vedtaget siden ikrafttrædelsen af direktivet om industrielle emissioner, og det omtrentlige samlede antal anlæg, som er omfattet heraf. De BAT-konklusioner, der er offentliggjort til dato, dækker mere end 70 % af de anlæg, der er dækket af direktivet om industrielle emissioner.

[18] BAT-konklusionerne for store fyringsanlæg (Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442) blev annulleret ved dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 27. januar 2021. De finder dog fortsat anvendelse indtil ikrafttrædelsen af en ny gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen, som skal finde sted senest 12 måneder efter dommens afsigelse, dvs. senest den 27. januar 2022.

Figur 2 — Udviklingen i BAT-konklusioner og af omfattede anlæg

Støtte til fremme af overholdelse og gennemførelse

Hovedansvaret for en effektiv gennemførelse af direktivet om industrielle emissioner ligger hos de nationale kompetente myndigheder. Deres opgaver omfatter udstedelse af tilladelser, vurdering af passende emissionsgrænseværdier og andre betingelser, behandling af anmodninger om dispensation og generel sikring af, at anlæggene drives korrekt. Kommissionen støtter disse myndigheder i at sikre sammenlignelige, harmoniserede tilgange på nationalt plan i overensstemmelse med EU-retten.

I 2019 oprettede Kommissionen en onlineplatform[19] for medlemsstaternes og de kompetente myndigheders repræsentanter med henblik på at drøfte og udveksle viden og erfaringer og få adgang til ressourcer i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om industrielle emissioner. Desuden afholder Kommissionen en række workshopper og webinarer for at lette udvekslingen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om specifikke spørgsmål. På tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport er der blevet afholdt otte sådanne arrangementer.

Endelig har Kommissionen stillet et sammendrag af svarene på gennemførelsesspørgsmål til rådighed på internettet[20].

Internationale aktiviteter

[19] https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/implementation.htm.
[20] CIRCABC>environment>IED>Library>Questions answered by DG ENV.

En del af Kommissionens arbejde vedrørende direktivet om industrielle emissioner har været at støtte organisationer i andre dele af verden, som anvender eller er interesseret i BAT, og at dele oplysninger og erfaringer med dem. Kommissionen har støttet det igangværende arbejde i Israel, Kasakhstan, Rusland og Sydkorea, da de søger at udvikle industrielle godkendelsesordninger, der i vid udstrækning er baseret på EU's BAT- og BREF-tilgange. Kommissionen har også støttet Energifællesskabet[21] i dets bestræbelser på at gennemføre miljømålene for de store fyringsanlæg i direktivet om industrielle emissioner.

Med henblik på bredere opsøgende arbejde støtter Kommissionen et OECD-projekt[22] på dette område og er begyndt at oversætte BAT-konklusioner til ikke-EU-sprog[23].

5 De vigtigste resultater af evalueringen af direktivet om industrielle emissioner

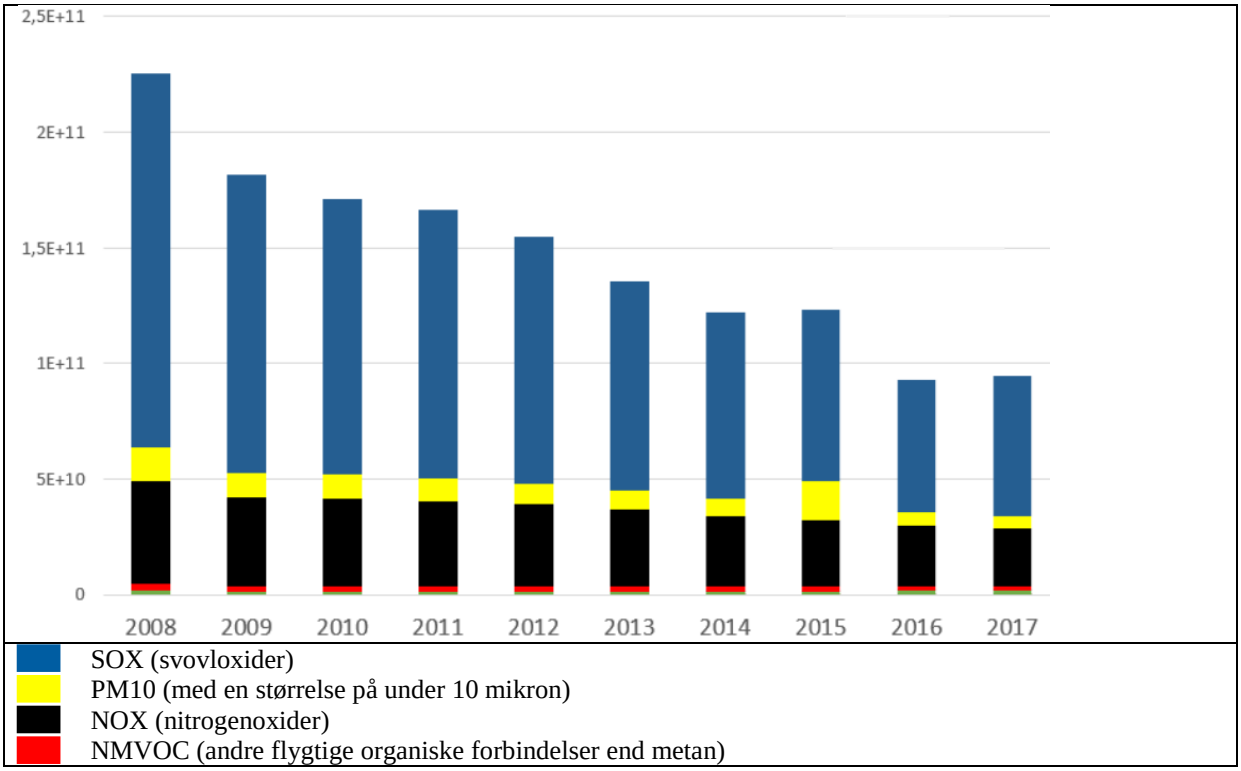
Evalueringen blev understøttet af en ekstern undersøgelse, der indsamlede dokumentation gennem litteratur og skrivebordsundersøgelser, målrettede høringer, en 12-ugers offentlig høring og to interessentworkshopper. Et arbejdsdokument med resultaterne af evalueringen blev offentliggjort[24] i september 2020. De vigtigste resultater af evalueringen er følgende:

Effektivitet

Ved at indføre BAT-baseret godkendelse har direktivet om industrielle emissioner været effektivt med hensyn til at mindske miljøpåvirkningerne fra sektorer inden for dets anvendelsesområde og mindske konkurrenceforvridninger i EU. Den samarbejdsbaserede, inklusive, evidensbaserede proces for udarbejdelse af BAT-referencedokumenter og identificering af BAT har fungeret godt. Dette anerkendes som en model for samarbejdsbaseret forvaltning.

Direktivet om industrielle emissioner har ført til en væsentlig reduktion af forurenende emissioner til luft (og dermed forbundne skadesomkostninger som vist i Figur 3) og i mindre grad til vand. Sparsomme data tyder også på minimerede emissioner til jord fra anlæg, der er dækket af direktivet om industrielle emissioner. Med hensyn til en række andre aspekter, såsom bidrag til ressourceeffektivitet og den cirkulære økonomi samt til en mindre giftig produktionsmetode, er det meget sværere at drage nogen klare konklusioner. Der er dog tegn på, at direktivet om industrielle emissioner har ydet et positivt bidrag, selv om det er af betydeligt mindre omfang.

[21] https://www.energy-community.org/.
[22] http://www.oecd.org/chemicalsafety/risk-management/best-available-techniques.htm.
[23] Den arabiske, kinesiske og russiske udgave af BAT-konklusionerne findes på https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/translation/index.html.
[24] https://europa.eu/!hR34Qx.

Figur 3 — Årlige skadesomkostninger ved emissioner til luften fra anlæg, der er dækket af direktivet om industrielle emissioner, efter forurenende stof, udtrykt i euro[25]

Direktivet om industrielle emissioner har ydet et begrænset bidrag til innovation. Andre aspekter, såsom offentlig adgang til oplysninger og adgang til klage og domstolsprøvelse, synes at være blevet noget bedre, selv om der stadig skal gøres mere.

Virkning

Direktivet om industrielle emissioner er et stort set virkningsfuldt instrument og har forenklet EU-retten. De samlede fordele ved at gennemføre BAT-konklusionerne er langt større end omkostningerne. Der er ingen del af direktivet om industrielle emissioner, hvor omkostningerne er blevet konstateret uforholdsmæssige, og der er ikke konstateret unødvendige administrative omkostninger. Der er blandede virkninger for EU's konkurrenceevne, men der foreligger ingen dokumentation for, at disse er betydelige.

Relevans

Alle de forskellige interessentgrupper mener, at direktivet om industrielle emissioner fortsat er relevant for EU's behov, problemer og spørgsmål. Der er mulighed for at reagere på nye miljøspørgsmål, selv om der er begrænsninger herfor på grund af arten og varigheden af procedurerne for revision af BREF-dokumenter.

Sammenhæng

[25] Kilde: Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SWD(2020) 181 final.

Direktivet om industrielle emissioner har en høj grad af intern sammenhæng. Der er imidlertid fortolkningsproblemer i forbindelse med forskellige aspekter, hvilket illustreres af antallet af forespørgsler, som Kommissionen har modtaget. Disse peger ikke på grundlæggende modsigelser eller uoverensstemmelser, men flere aspekter kan afklares yderligere. Direktivet om industrielle emissioner er i vid udstrækning i overensstemmelse med andre EU-politikker og støtter i det mindste i et vist omfang deres gennemførelse. Der er dog plads til større bidrag på nogle områder, f.eks. vandpolitik.

EU-merværdi

Direktivet om industrielle emissioner giver en betydelig EU-merværdi, da det skaber en række vigtige fordele. EU's indsats har sikret en mere konsekvent tilgang i forbindelse med vedtagelsen af miljøeffektive standarder for industrielle emissioner og overvågningen og håndhævelsen heraf med en relativt begrænset afvigelse blandt medlemsstaterne. Selve BREF-processen kunne ikke gentages i medlemsstaternes individuelle foranstaltninger med lignende virkninger. Hvis der ikke blev truffet foranstaltninger på EU-plan, ville det have ført til mindre krævende miljøstandarder, i hvert fald i mange medlemsstater. Resultatet ville have været et højere samlet emissionsniveau og indvirkninger på sundhed og miljø. Desuden ville en fortsættelse af den oprindelige situation med inkonsekvente miljøkrav have opretholdt og muligvis forværret forvridninger af EU's indre marked, dvs. ved at begunstige anlæg, der ikke er forpligtet til at investere i miljømæssigt effektive teknikker. Direktivet om industrielle emissioners BAT-system har ført til en vis grad af handling i tredjelande på globalt plan og er blevet taget op i en række multilaterale miljøaftaler. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet afspejles godt i direktivet om industrielle emissioner, idet medlemsstaternes og EU's ansvar og samspillet mellem dem fungerer godt.

6 Konklusioner

Som opfølgning på den første gennemførelsesrapport, der blev offentliggjort i 2017, giver denne rapport Kommissionens anden oversigt over status for gennemførelsen af direktivet om industrielle emissioner. Kommissionen drager en række konklusioner ud fra de data, som medlemsstaterne har indberettet i perioden 2013-2018, og som i vid udstrækning stemmer overens med konklusionerne fra evalueringen af direktivet om industrielle emissioner fra 2020:

- En række tidsbegrænsede bestemmelser i direktivet om industrielle emissioner med henblik på at give dispensation til store fyringsanlæg er ophørt (artikel 32 og 34) eller nærmer sig deres udløb (artikel 33 og 35). Da store fyringsanlæg er en omfattende kilde til emissioner, navnlig til luften, overvåger Kommissionen systematisk situationen efter udløbet af sådanne dispensationer for at kontrollere, at de pågældende store fyringsanlæg overholder de gældende emissionsgrænseværdier.

- Der er stadig gennemførelsesvanskeligheder, f.eks. i forbindelse med indsendelse af basistilstandsrapporter. Kommissionen har ydet støtte til medlemsstaternes

kompetente myndigheder i en årrække, da sådanne vanskeligheder understreger behovet for fortsat støtte og kommunikation.

- Selv om godkendelsesdokumentationen er tilgængelig for offentligheden i et stort antal medlemsstater, er der stadig plads til forbedringer, herunder med hensyn til tekniske spørgsmål (onlineadgang, format/klarhed og sprog i dokumenterne), let lokalisering af dokumenterne (navnlig når de ikke håndteres på nationalt plan), tilgængeligheden af rapporter om inspektioner på anlægsområdet og overvågningsdata. Dette er også et punkt, der undersøges i forbindelse med den igangværende revision af direktivet om industrielle emissioner.

- Det nye indberetningssystem under EU-registret forenklede klart indberetningen og forbedrede dets fuldstændighed og konsistens. Som følge af den vurdering, der er foretaget, vil der imidlertid skulle tages fat på en række indberetningsproblemer, f.eks. oplysninger om godkendelser, opdateringer af godkendelser og dispensationer.

I de kommende år vil Kommissionen fortsætte med at forbedre indberetningskvaliteten og fremskridtene på forskellige arbejdsområder: Fortsat støtte til direktivet om industrielle emissioners gennemførelse og overholdelse.

Kommissionen vil yderligere analysere de identificerede tilfælde af væsentlig manglende gennemførelse af bestemmelserne i direktivet om industrielle emissioner. Hvis Kommissionen konkluderer, at dette skyldes systemiske overtrædelser af direktivet om industrielle emissioner, vil den træffe passende håndhævelsesforanstaltninger.

Endelig er Kommissionen fast besluttet på at revidere direktivet om industrielle emissioner, så det bliver et vigtigt retsinstrument, der ledsager den omstilling af EU's industri, der er nødvendig, for at EU kan nå sine mål i henhold til den europæiske grønne pagt.